

Gepokt en gemazeld

De teller van Timo van Driel staat nu op honderzestig rackets die hij op de Dutch Open met de juiste snaar heeft bespannen. „Ze noemen mij ook wel de racketdokter.”

Arjan Klaver
Amersfoort

Van Driel is al vroeg in de ochtend in het nog verlaten spelershome van ALTA gestart met zijn werkzaamheden. Gisteravond kreeg hij op het laatste moment nog van een tennisser een aantal rackets aange-reikt dat van een nieuwe bespanning moest worden voorzien. De racketdokter noemt verrassend genoeg niet de eigenaar van de am-munitie. Hij heeft een beroepsgeheim dat nu eenmaal dient ter be-scherming van de individuele ten-nisser.

Van Driel kijkt op het scherm van zijn computer naar de wens van de betreffende speler. „Hij wil twee rackets met een ruw poly-ester bespanning. Het gewenste spangewicht is voor beide rackets 24 kilo. De meeste bespanningen zijn tegenwoordig van synthetisch materiaal gemaakt, zoals nylon, polyamide en polyester. De ge-bruikte materialen bepalen in hoge mate de kwaliteit van de snaar voor wat betreft elasticiteit, demping en balversnelling”, legt Van Driel vakkundig uit. „Synthetische snaren lopen sneller terug in bespankracht dan darmsnaren.

Het is een uitdaging om de rackets van de echte topspelers te bespannen

– Timo van Driel

Vandaar dat de tennisser een racket wil met een darmspanning. Velen gaan nog steeds voor de darmsnaar, al is het alleen maar om het balgevoel te versterken.”

Als Van Driel eenmaal de snaren door elkaar vlecht, is duidelijk dat

▲ Timo van Driel heeft deze week op de Dutch Open inmiddels honderzestig rackets in handen gehad. FOTO: RODNEY KERSTEN

hij gepokt en gemazeld is in dit vakgebied. Op het oog is het een forse aanslag op zijn vingertoppen, maar die zijn door de jaren heen al voorzien van een laagje eelt.

„Ik loop al een paar jaar mee in het nationale en internationale tenniscircuit”, vertelt hij. „Zo stond ik met mijn equipment op onder meer Wimbledon en Roland Garros. Op het laatstge-noemde toernooi was ik een van de achttien racketdokters. We hebben toen bij elkaar zo'n slordige zesduizend rackets behandeld. Na-tuurlijk is het een uitdaging om de rackets van de echte topspelers te bespannen. Ook die van Roger Federer. De exacte bespanning is ui-

terwaard beroepsgeheim, maar het is natuurlijk een eer om het racket van deze topper te prepareren.”

Automatisme

Op de Dutch Open heeft Van Driel nu honderzestig rackets in zijn handen gehad. Het vlechten lijkt voor hem een automatisme. Voorts stelt hij met draaiknoppen de gewenste spangewicht in en be-paalt hoe strak de knopen moeten worden aangetrokken. Tot slot controleert hij het complete vlechtwerk nauwgezet.

„In de regel ben ik gemiddeld twintig minuten met een racket bezig, maar er zijn ook uitzonde-ringen. Er loopt hier een buiten-

landse tennisser rond die met een blad speelt van slechts 93 vierkante centimeter”, geeft Van Driel als voorbeeld. „Een nieuwe bespanning aanbrengen neemt dan snel zo'n half uur in beslag. Het is na-melijk een klein racket dat minder ruimte biedt om te vlechten.”

Tot nu toe heeft Van Driel op het toernooi in Amersfoort alleen nog maar complimenten gehad voor zijn werk. „Dat was een paar we-ken geleden wel anders”, bekennt hij. „Een speler wilde toen een racket met een glad polyester bespanning met een spangewicht van 26 kilo. Hij verloor echter de wed-strijd en beende boos naar mij om zijn gram halen.”